II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 19. decembra 2007,

o pristúpení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu k Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení

(2008/99/ES, Euratom)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok 101 druhý pododsek,

So zreteľom na rozhodnutie Rady 2007/513/Euratom z 10. júla 2007, ktorým sa schvaľuje pristúpenie Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu k Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení [1],

keďže:

(1) V článku 2 písm. e) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (ďalej len „Zmluva o Euratome“) sa od Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (ďalej len „Spoločenstvo“) vyžaduje, aby vhodným dozorom zaručilo, že jadrové materiály sa nepoužijú na iné účely ako tie, na ktoré sú určené.

(2) Dohovor o fyzickej ochrane jadrových materiálov (DFOJM) bol podpísaný v roku 1979 a nadobudol platnosť v roku 1987. Účastníkmi DFOJM je 128 štátov a Spoločenstvo [2]. Všetky členské štáty sú zmluvnými stranami DFOJM.

(3) Súdny dvor Európskych spoločenstiev (ďalej len „Súdny dvor“) [3] rozhodol, že účasť členských štátov na DFOJM je zlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy o Euratome iba pod podmienkou, že pokiaľ ide o vlastné právomoci a súdnu právomoc, je samotné Spoločenstvo zmluvnou stranou DFOJM za rovnakých podmienok ako členské štáty. Zároveň konštatoval, že niektoré záväzky vyplývajúce z DFOJM týkajúce sa Spoločenstva možno plniť len na základe úzkej spolupráce medzi Spoločenstvom a členskými štátmi, a to v rámci rokovacieho a uzatváracieho procesu, ako aj pri plnení prijatých záväzkov,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Pristúpenie k Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení sa týmto schvaľuje v mene Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

Text Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení (príloha 1) a vyhlásenie Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu podľa článku 18 ods. 4 a článku 17 ods. 3 tohto dohovoru (príloha 2) sú priložené k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Listina o pristúpení sa uloží u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, depozitára Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení, čo najskôr po prijatí tohto rozhodnutia listom podpísaným vedúcim delegácie Európskej komisie pri medzinárodných organizáciách vo Viedni.

[1] Ú. v. EÚ L 190, 21.7.2007, s. 12.
[2] Stav k 31. máju 2007.
[3] Nález 1/78 zo 14. novembra 1978, Zb. 1978, s. 2151, najmä prvá výroková časť tohto rozhodnutia a bod 34.

Článok 3

Člen Európskej komisie zodpovedný za vonkajšie vzťahy potvrdí listinou priloženou k tomuto rozhodnutiu (príloha 3) poverenie vedúceho delegácie Európskej komisie pri medzinárodných organizáciách vo Viedni uložiť vyhlásenie priložené k rozhodnutiu u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, depozitára dohovoru (ďalej len „splnomocnenie"), podľa možnosti čo najskôr po prijatí tohto rozhodnutia.

V Bruseli 19. decembra 2007

Za Komisiu
Andris PIEBALGS
člen Komisie

PRÍLOHA 1

Dohovor o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení

ÚČASTNÍCKE ŠTÁTY TOHTO DOHOVORU,

UZNÁVAJÚC právo všetkých štátov rozvíjať a využívať jadrovú energiu na mierové účely a ich legitímny podiel na potenciálnych výhodách, ktoré môžu vyplynúť z mierového využívania jadrovej energie,

S PRESVEDČENÍM o potrebe zabezpečiť medzinárodnú spoluprácu a prepravu jadrovej technológie na mierové využívanie jadrovej energie,

MAJÚC NA ZRETELI, že fyzická ochrana je životne dôležitá pre ochranu zdravia obyvateľstva, životné prostredie a národnú a medzinárodnú bezpečnosť,

MAJÚC NA PAMÄTI ciele a princípy Charty OSN ohľadom zachovania svetového mieru a bezpečnosti a podporu dobrých susedských a priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi,

BERÚC DO ÚVAHY, že podľa článku 2 ods. 4 Charty OSN „všetci členovia sa vo svojich medzinárodných vzťahoch zdržia hrozby použitia sily proti územnej celistvosti alebo politickej nezávislosti iného štátu alebo akéhokoľvek iného konania, ktoré nie je zlučiteľné s cieľmi Spojených národov,“

ODVOLÁVAJÚC SA na Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, ktorá bola pripojená k uzneseniu Valného zhromaždenia 49/60 z 9. decembra 1994,

ŽELAJÚC SI odvrátiť možné riziká, ktoré predstavuje nezákonné obchodovanie, nezákonné zmocnenie sa a využívanie jadrových materiálov a sabotáž namierená proti jadrovým materiálom a jadrovým zariadeniam, a uvedomujúc si, že fyzická ochrana pred takýmito činmi sa stala otázkou narastajúceho národného a medzinárodného záujmu,

HLBOKO ZNEPOKOJENÉ celosvetovou eskaláciou aktov terorizmu vo všetkých jeho formách a podobách, ako aj hrozbou medzinárodného terorizmu a organizovaného zločinu,

VERIAC, že fyzická ochrana hrá dôležitú úlohu pri podpore nešírenia jadrových zbraní a v boji proti terorizmu,

ŽELAJÚC SI prispieť týmto dohovorom k celosvetovému posilneniu fyzickej ochrany jadrových materiálov a jadrových zariadení využívaných na mierové účely,

VERIAC, že trestné činy v súvislosti s jadrovými materiálmi a jadrovými zariadeniami sú dôvodom na vážne znepokojenie a že je naliehavá potreba prijať primerané a účinné opatrenia alebo posilniť jestvujúce opatrenia na zamedzenie, odhaľovanie a potrestanie takýchto trestných činov,

ŽELAJÚC SI posilniť ďalšiu medzinárodnú spoluprácu s cieľom zaviesť účinné opatrenia na fyzickú ochranu jadrových materiálov a jadrových zariadení v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi každého účastníckeho štátu a s týmto dohovorom,

VERIAC, že tento dohovor prispeje k bezpečnému využívaniu, skladovaniu a prepravovaniu jadrových materiálov a k bezpečnej prevádzke jadrových zariadení,

UZNÁVAJÚC, že existujú medzinárodne formulované odporúčania na fyzickú ochranu, ktoré sa podľa potreby aktualizujú a ktoré môžu slúžiť ako návod na zavedenie moderných prostriedkov na dosiahnutie účinnej úrovne fyzickej ochrany,

PRIPÚŠŤAJÚC, že za účinnú fyzickú ochranu jadrových materiálov a jadrových zariadení využívaných na vojenské účely sú zodpovedné štáty vlastniace takéto jadrové materiály a jadrové zariadenia a s vedomím, že takýmto jadrovým materiálom a zariadeniam je a aj naďalej bude venovaná maximálna fyzická ochrana,

SA DOHODLI takto:

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

a) „jadrový materiál“ znamená plutónium s výnimkou plutónia s izotopickou koncentráciou prekračujúcou 80 % plutónia-238; urán-233; urán obohatený izotopom 235 alebo 233; urán obsahujúci takú zmes izotopov, aká sa vyskytuje v prírode, s výnimkou formy rudy alebo zvyškov rudy; akýkoľvek materiál obsahujúci jeden alebo viac predchádzajúcich materiálov;

b) „urán obohatený izotopmi 235 alebo 233“ znamená urán obsahujúci izotop 235 alebo 233 alebo oba tak, že pomer súčtu týchto izotopov k izotopu 238 je väčší než ten pomer izotopu 235 k izotopu 238, ktorý sa vyskytuje v prírode;

c) „medzinárodná jadrová preprava“ znamená prevoz zásielky jadrových materiálov akýmkoľvek dopravným prostriedkom so zámerom prekročiť územie štátu, v ktorom sa preprava začína, počínajúc odchodom zo zariadenia prepravcu v tomto štáte a končiac príchodom do zariadenia príjemcu v štáte konečného určenia;

d) „jadrové zariadenie“ je zariadenie (vrátane stavebných objektov a technologických zariadení), v ktorom sa jadrový materiál vyrába, spracováva, využíva, skladuje, likviduje alebo kde sa s ním manipuluje a ktorého poškodenie či narušenie by mohlo viesť k úniku značného množstva žiarenia alebo rádioaktívneho materiálu;

e) „sabotáž“ je každý úmyselný čin namierený proti jadrovému zariadeniu alebo jadrovému materiálu počas jeho využívania, skladovania alebo prepravy, ktorý by mohol priamo alebo nepriamo ohroziť zdravie a bezpečnosť personálu, obyvateľstva alebo životného prostredia vystavením žiareniu alebo únikom rádioaktívnych látok.

Článok 1A

Účelom tohto dohovoru je dosiahnuť a udržať celosvetovú fyzickú ochranu jadrových materiálov využívaných na mierové účely a jadrových zariadení využívaných na mierové účely; zabrániť trestným činom súvisiacim s takýmito materiálmi a zariadeniami a bojovať proti nim na celom svete, ako aj podporiť spoluprácu medzi účastníckymi štátmi na dosiahnutie týchto cieľov.

Článok 2

1. Tento dohovor sa uplatňuje na jadrový materiál využívaný na mierové účely počas jeho užívania, skladovania a prepravy a na jadrové zariadenia využívané na mierové účely, avšak za podmienky, že sa články 3 a 4 a článok 5 ods. 4 tohto dohovoru uplatňujú na jadrové materiály iba počas medzinárodnej jadrovej prepravy.

2. Za zavedenie a uplatňovanie režimu fyzickej ochrany na území účastníckeho štátu a jeho udržiavanie v platnosti nesie výlučnú zodpovednosť príslušný účastnícky štát.

3. Okrem záväzkov, ktoré účastnícke štáty na seba výslovne prevezmú podľa tohto dohovoru, sa nič v tomto dohovore nebude interpretovať tak, aby to vplývalo na suverénne práva štátu.

4. a) Nič v tomto dohovore nemá vplyv na iné práva, záväzky a zodpovednosti účastníckych štátov podľa medzinárodného práva, predovšetkým na ciele a zásady Charty OSN a medzinárodné humanitárne právo.

b) Tento dohovor sa neuplatňuje na činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu, ako sa tieto výrazy chápu podľa medzinárodného humanitárneho práva, ktoré podliehajú tomuto právu, a na činnosti vykonávané ozbrojenými silami štátu pri plnení ich oficiálnych povinností, ktoré podliehajú iným predpisom medzinárodného práva.

c) Nič v tomto dohovore sa neinterpretuje ako zákonné oprávnenie použiť silu alebo hroziť použitím sily voči jadrovým materiálom alebo jadrovým zariadeniam využívaným na mierové účely.

d) Nič v tomto dohovore neospravedlňuje ani nelegalizuje nezákonné činy, ani nevylučuje ich trestné stíhanie podľa iných zákonov.

5. Tento dohovor sa neuplatňuje na jadrový materiál využívaný alebo uchovávaný na vojenské účely a ani na jadrové zariadenia, v ktorých sa nachádza takýto materiál.

Článok 2A

1. Každý účastnícky štát zavedie, uplatňuje a udržiava v platnosti primeraný režim fyzickej ochrany uplatniteľný na jadrové materiály a jadrové zariadenia podliehajúce jeho súdnej právomoci s cieľom:

a) chrániť jadrové materiály a jadrové zariadenia pred krádežou a iným nezákonným zmocnením sa počas používania, skladovania a prepravy;

b) zabezpečiť uplatnenie rýchlych a komplexných opatrení na lokalizáciu chýbajúcich alebo odcudzených jadrových materiálov a prípadne aj na ich vrátenie; pokiaľ je materiál lokalizovaný mimo jeho územia, príslušný účastnícky štát koná v súlade s článkom 5;

c) chrániť jadrové materiály a jadrové zariadenia pred sabotážou a

d) zmierňovať alebo minimalizovať rádiologické následky sabotáže.

2. Pri vykonávaní odseku 1 každý účastnícky štát:

a) zavedie a udržiava v platnosti legislatívny a regulačný rámec, ktorý upravuje fyzickú ochranu;

b) zriadi alebo vymenuje príslušný orgán alebo orgány zodpovedné za implementáciu legislatívneho a regulačného rámca a

c) prijme ďalšie vhodné opatrenia potrebné na fyzickú ochranu jadrových materiálov a jadrových zariadení.

3. Pri plnení záväzkov vyplývajúcich z odsekov 1 a 2 každý účastnícky štát uplatňuje v primeranej a realizovateľnej miere tieto základné zásady fyzickej ochrany jadrových materiálov a jadrových zariadení bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia tohto dohovoru.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA A: ***Zodpovednosť štátu***

Za zavedenie a uplatňovanie režimu fyzickej ochrany a jeho udržiavanie v platnosti na území štátu je zodpovedný výlučne príslušný štát.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA B: ***Zodpovednosť počas medzinárodnej prepravy***

Príslušný štát nesie zodpovednosť za zabezpečenie primeranej ochrany jadrových materiálov aj počas medzinárodnej prepravy, kým táto zodpovednosť náležitým spôsobom neprejde na iný štát.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA C: ***Legislatívny a regulačný rámec***

Štát je zodpovedný za zavedenie legislatívneho a regulačného rámca, ktorému bude fyzická ochrana podliehať, a za jeho udržiavanie v platnosti. Tento rámec by mal zabezpečiť stanovenie uplatniteľných požiadaviek na fyzickú ochranu a mal by zahŕňať systém vyhodnocovania a vydávania povolení alebo iné postupy pri udeľovaní oprávnení. Tento rámec by mal zahŕňať systém kontroly jadrových zariadení a prepravy na overovanie dodržiavania uplatniteľných požiadaviek a podmienok povolení alebo iných oprávňujúcich dokumentov a mal by stanovovať spôsob presadzovania príslušných požiadaviek a podmienok vrátane účinných sankcií.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA D: ***Príslušný orgán***

Štát by mal zriadiť alebo vymenovať príslušný orgán zodpovedný za vykonávanie legislatívneho a regulačného rámca, ktorý má primeranú právomoc, kompetenciu a finančné a ľudské zdroje na plnenie zverených úloh. Štát by mal prijať opatrenia na zabezpečenie efektívnej nezávislosti činnosti príslušného orgánu štátu od činnosti iných orgánov poverených podporou alebo využívaním jadrovej energie.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA E: ***Zodpovednosť držiteľov povolení***

Zodpovednosť za realizáciu rozličných zložiek fyzickej ochrany v rámci štátu by mala byť jasne stanovená. Štát by mal zabezpečiť, aby hlavnú zodpovednosť za vykonávanie fyzickej ochrany jadrových materiálov a jadrových zariadení niesli držitelia príslušných povolení alebo iných oprávňujúcich dokumentov (napr. prevádzkovatelia alebo prepravcovia).

ZÁKLADNÁ ZÁSADA F: ***Bezpečnostná kultúra***

Všetky organizácie podieľajúce sa na vykonávaní fyzickej ochrany by mali venovať patričnú pozornosť bezpečnostnej kultúre, jej rozvoju a udržiavaniu s cieľom zabezpečiť jej efektívnu realizáciu v rámci celej organizácie.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA G: ***Hrozba***

Fyzická ochrana zo strany štátu by mala vychádzať z aktuálneho posúdenia hrozby.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA H: ***Odstupňovaný prístup***

Požiadavky na fyzickú ochranu by mali vychádzať z odstupňovaného prístupu, berúc do úvahy aktuálne posúdenie hrozby, relatívnu atraktívnosť, charakter materiálov a možné následky spojené s neoprávnenou manipuláciou s jadrovými materiálmi a sabotážou namierenou proti jadrovým materiálom alebo jadrovým zariadeniam.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA I: ***Ochrana do hĺbky***

Požiadavky štátu na fyzickú ochranu by mali odzrkadľovať koncepciu niekoľkých úrovní a metód ochrany (štrukturálne alebo iné technické, personálne a organizačné), ktoré musí narušiteľ prekonať alebo obísť, aby dosiahol svoj cieľ.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA J: ***Zabezpečovanie kvality***

Politika zabezpečenia kvality a programy zabezpečovania kvality by sa mali stanoviť a realizovať tak, aby bolo isté, že sú splnené špecifické požiadavky na všetky činnosti, ktoré sú dôležité pre fyzickú ochranu.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA K: ***Krízové plány***

Všetci držitelia povolení a príslušné orgány by mali vypracovať a primerane uplatňovať krízové (núdzové) plány pre prípady neoprávneného zmocnenia sa jadrových materiálov alebo sabotáže jadrových zariadení alebo pokusu o ne.

ZÁKLADNÁ ZÁSADA L: ***Ochrana utajovaných skutočností***

Štát by mal stanoviť požiadavky na ochranu utajovaných skutočností, ktorých neoprávnené zverejnenie by mohlo ohroziť fyzickú ochranu jadrových materiálov a jadrových zariadení.

4. a) Ustanovenia tohto článku sa neuplatňujú na tie jadrové materiály, o ktorých účastnícky štát primerane rozhodne, že nemusia podliehať režimu fyzickej ochrany zavedenému podľa odseku 1 vzhľadom na charakter materiálu, jeho množstvo a relatívnu atraktívnosť, ako aj na možné radiačné a iné dôsledky spojené s akýmkoľvek neoprávneným činom namiereným proti nim a na aktuálne posúdenie hrozby proti nim.

b) Jadrové materiály, ktoré nepodliehajú ustanoveniam tohto článku podľa písmena a), by mali byť chránené v súlade s postupmi obozretného nakladania.

Článok 3

Každý účastnícky štát prijme príslušné opatrenia v rámci svojho vnútroštátneho práva a v súlade s medzinárodným právom, aby podľa možnosti zabezpečil, že počas medzinárodnej jadrovej prepravy budú jadrové materiály na jeho území alebo na palube lode alebo lietadla pod jeho súdnou právomocou, pokiaľ sú takéto lode alebo lietadlá, zapojené do prepravy do tohto štátu alebo z neho, chránené na úrovniach opísaných v prílohe I.

Článok 4

1. Žiadny účastnícky štát nevykonáva ani nepovoľuje vývoz jadrových materiálov, pokiaľ nezískal záruky, že takéto materiály budú chránené počas medzinárodnej jadrovej prepravy na úrovniach opísaných v prílohe I.

2. Žiadny účastnícky štát nevykonáva ani nepovoľuje dovoz jadrových materiálov zo štátu, ktorý nie je stranou tohto dohovoru, pokiaľ tento účastnícky štát nezískal záruky, že takéto materiály budú chránené počas medzinárodnej jadrovej prepravy na úrovniach opísaných v prílohe I.

3. Účastnícky štát nepovolí tranzit jadrových materiálov cez svoje územie po zemi alebo vnútroštátnymi vodnými cestami alebo cez svoje letiská alebo námorné prístavy medzi štátmi, ktoré nie sú stranami tohto dohovoru, pokiaľ tento účastnícky štát nezískal podľa možnosti záruky o tom, že takéto materiály budú chránené počas medzinárodnej jadrovej prepravy na úrovniach uvedených v prílohe I.

4. Každý účastnícky štát uplatňuje v rámci svojho vnútroštátneho práva úrovne fyzickej ochrany uvedené v prílohe I na jadrové materiály prepravované z časti tohto štátu do inej časti toho istého štátu cez medzinárodné vody alebo vzdušný priestor.

5. Účastnícky štát zodpovedný za získanie záruk o tom, že jadrové materiály budú chránené na úrovniach opísaných v prílohe I podľa odsekov 1 až 3, identifikuje a informuje vopred tie štáty, cez ktoré sa očakáva tranzit jadrových materiálov po zemi alebo vnútroštátnymi vodnými cestami, alebo na ktorých letiská či do námorných prístavov sa očakáva ich vstup.

6. Zodpovednosť za získanie záruk uvedených v odseku 1 sa môže po vzájomnom súhlase preniesť na účastnícky štát, ktorý v preprave vystupuje ako dovážajúci štát.

7. Nič v tomto článku sa neinterpretuje tak, aby to akýmkoľvek spôsobom ovplyvnilo suverenitu a súdnu právomoc ktoréhokoľvek štátu, vrátane súdnej právomoci nad jeho vzdušným priestorom a príbrežným morom.

Článok 5

1. Účastnícke štáty určia kontaktné miesta, pokiaľ ide o všetky záležitosti v rámci pôsobnosti tohto dohovoru, a navzájom sa o nich informujú priamo alebo prostredníctvom Medzinárodnej agentúry pre jadrovú energiu.

2. V prípade krádeže, lúpeže alebo iného neoprávneného zmocnenia sa jadrových materiálov alebo ich odôvodnenej hrozby účastnícke štáty v maximálne možnom rozsahu v súlade so svojím vnútroštátnym právom spolupracujú a poskytujú pomoc pri navrátení a ochrane takýchto materiálov ktorémukoľvek účastníckemu štátu, ktorý o to požiada. Predovšetkým:

a) účastnícky štát podnikne primerané kroky, aby okamžite informoval ostatné štáty, ktoré by mohli byť zainteresované, o každej krádeži, lúpeži alebo inom neoprávnenom získaní jadrových materiálov alebo o vierohodnej hrozbe takýchto činov, a aby v prípade potreby informoval Medzinárodnú agentúru pre jadrovú energiu a iné príslušné medzinárodné organizácie;

b) zainteresované účastnícke štáty si podľa potreby vymieňajú informácie medzi sebou, s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu a s inými príslušnými medzinárodnými organizáciami na účely ochrany ohrozených jadrových materiálov, overovania celistvosti prepravných kontajnerov a navrátenia nezákonne získaných jadrových materiálov a:

i) koordinujú svoje postupy prostredníctvom diplomatických a iných dohodnutých kanálov;

ii) na požiadanie poskytujú pomoc;

iii) zabezpečujú vrátenie opätovne nadobudnutých jadrových materiálov, ktoré boli odcudzené alebo stratené v dôsledku vyššie uvedených udalostí.

Prostriedky realizácie tejto spolupráce stanovia príslušné účastnícke štáty.

3. V prípade vierohodnej hrozby sabotáže jadrového materiálu alebo jadrového zariadenia alebo v prípade ich sabotáže účastnícke štáty v maximálnej možnej miere a v súlade so svojím vnútroštátnym právom a so svojimi príslušnými záväzkami vyplývajúcimi z medzinárodného práva spolupracujú takto:

a) ak účastnícky štát získa vierohodné informácie o hrozbe sabotáže jadrového materiálu alebo jadrového zariadenia v inom účastníckom štáte, rozhodne o primeraných krokoch, ktoré treba podniknúť na okamžité informovanie ohrozeného štátu a prípadne aj Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a iných príslušných medzinárodných organizácií o takejto hrozbe s cieľom zabrániť sabotáži;

b) v prípade sabotáže jadrového materiálu alebo jadrového zariadenia v účastníckom štáte, a ak je podľa názoru tohto účastníckeho štátu pravdepodobné, že by mohli byť rádioaktívnym žiarením postihnuté aj ďalšie štáty, ohrozený štát podnikne bez toho, že by tým boli dotknuté jeho ďalšie záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva, primerané kroky na okamžité informovanie štátu alebo štátov, ktoré by mohli byť postihnuté rádioaktívnym žiarením a prípadne informuje aj Medzinárodnú agentúru pre atómovú energiu a iné príslušné medzinárodné organizácie s cieľom minimalizovať alebo zmierniť rádiologické dôsledky takéhoto činu;

c) ak v súvislosti s písmenami a) a b) účastnícky štát požiada o pomoc, každý účastnícky štát požiadaný o pomoc sa okamžite rozhodne a oznámi žiadajúcemu účastníckemu štátu, priamo alebo prostredníctvom Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, či je schopný poskytnúť požadovanú pomoc, a rozsah a podmienky pomoci, ktorá môže byť poskytnutá;

d) koordinácia a spolupráca podľa písmen a) až c) sa realizuje prostredníctvom diplomatických a ďalších dohodnutých ciest. Prostriedky realizácie tejto spolupráce stanovia dvojstranne alebo viacstranne príslušné účastnícke štáty.

4. Účastnícke štáty spolupracujú a prípadne priamo alebo prostredníctvom Medzinárodnej agentúry pre jadrovú energiu a iných príslušných medzinárodných organizácií medzi sebou vedú konzultácie ohľadom vypracovania, uplatňovania a zdokonaľovania systémov fyzickej ochrany jadrových materiálov a jadrových zariadení počas medzinárodnej prepravy.

5. Účastnícky štát môže viesť konzultácie a spolupracovať s ostatnými účastníckymi štátmi buď priamo, alebo prostredníctvom Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a iných príslušných medzinárodných organizácií s cieľom získať od ich odporúčania týkajúce sa navrhovania, údržby a zdokonaľovania svojich národných systémov fyzickej ochrany jadrových materiálov pri ich využívaní, skladovaní a preprave v rámci štátu a fyzickej ochrany jadrových zariadení.

Článok 6

1. Účastnícke štáty prijmú vhodné opatrenia v súlade so svojím vnútroštátnym právom na ochranu dôverných informácií, ktoré získajú od iného účastníckeho štátu na základe ustanovení tohto dohovoru alebo v súvislosti so svojou účasťou na činnostiach v rámci vykonávania tohto dohovoru. Ak účastnícke štáty poskytnú dôverné informácie medzinárodným organizáciám alebo štátom, ktoré nie sú účastníkmi tohto dohovoru, podniknú sa kroky na ochranu takýchto dôverných informácií. Účastnícky štát, ktorý získa dôverné informácie od iného účastníckeho štátu, môže takéto informácie poskytnúť tretím stranám len so súhlasom poskytujúceho účastníckeho štátu.

2. Týmto dohovorom sa nevyžaduje, aby účastnícke štáty poskytovali informácie, ktoré nie sú oprávnené zverejňovať podľa vnútroštátneho práva alebo ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť príslušného štátu alebo fyzickú ochranu jadrových materiálov a jadrových zariadení.

Článok 7

1. Úmyselné vykonanie týchto činov:

a) nadobudnutie, vlastnenie, používanie, prepravovanie, upravovanie, likvidovanie alebo rozptyľovanie jadrových materiálov bez zákonného oprávnenia, ktoré spôsobí alebo by mohlo spôsobiť smrť alebo vážne zranenie osôb alebo vážne poškodenie majetku alebo životného prostredia;

b) krádež alebo lúpež jadrových materiálov;

c) sprenevera alebo podvodné nadobudnutie jadrových materiálov;

d) konanie, ktoré predstavuje prepravu, zasielanie alebo premiestňovanie jadrových materiálov do účastníckeho štátu alebo z neho bez zákonného oprávnenia;

e) konanie namierené proti jadrovému zariadeniu alebo konanie narúšajúce prevádzku jadrového zariadenia, ak ho páchateľ úmyselne spácha alebo ak vie, že takéto konanie môže spôsobiť smrť alebo vážne zranenie osôb alebo vážne poškodenie majetku či životného prostredia v dôsledku vystavenia účinkom žiarenia alebo uvoľňovania rádioaktívnych látok, pokiaľ k takémuto konaniu nedôjde v súlade s vnútroštátnym právom účastníckeho štátu, na ktorého území sa jadrové zariadenie nachádza;

f) konanie predstavujúce vynútenie vydania jadrového materiálu pod hrozbou použitia násilia alebo s použitím násilia alebo inej formy zastrašovania;

g) hrozba:

   i) použitia jadrového materiálu s následkom smrti alebo vážneho zranenia osôb alebo vážneho poškodenia majetku alebo životného prostredia alebo spáchania trestného činu uvedeného v písmene e), alebo

   ii) spáchania trestného činu uvedeného v písmenách b) a e) s cieľom donútiť ktorúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, medzinárodnú organizáciu alebo štát vykonať alebo nevykonať akýkoľvek čin;

h) pokus spáchať trestný čin uvedený v písmenách a) až e);

i) účasť na trestnom čine uvedenom v písmenách a) až h);

j) konanie akejkoľvek osoby, ktorá organizuje spáchanie trestného činu uvedeného v písmenách a) až h) alebo navádza iné osoby na jeho spáchanie, a

k) konanie, ktoré predstavuje spáchanie trestného činu uvedeného v písmenách a) až h) skupinou osôb konajúcich so spoločným cieľom, ak je toto konanie úmyselné a:

   i) vykonané s cieľom podporovať trestnú činnosť alebo zločinecký zámer skupiny, ktorého dôsledkom je spáchanie trestného činu uvedeného v písmenách a) až g), alebo

   ii) vykonané s vedomím o úmysle skupiny spáchať trestný čin uvedený v písmenách a) až g), považuje sa za spáchanie trestného činu, ktorý bude potrestaný každým účastníckym štátom v súlade s jeho vnútroštátnym právom

2. Každý účastnícky štát sa postará o to, aby za trestné činy opísané v tomto článku bolo možné ukladať primerané tresty, ktoré zohľadnia ich závažnú povahu.

Článok 8

1. Každý účastnícky štát prijme také opatrenia, aké môžu byť potrebné na uplatnenie jeho súdnej právomoci nad trestnými činmi uvedenými v článku 7 v týchto prípadoch:

a) keď je trestný čin spáchaný na území tohto štátu alebo na palube lode alebo lietadla registrovaného v tomto štáte;

b) keď má predpokladaný páchateľ občianstvo tohto štátu.

2. Podobne každý účastnícky štát prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na uplatnenie jeho súdnej právomoci nad týmito trestnými činmi v prípadoch, keď sa predpokladaný páchateľ nachádza na jeho území a štát ho nevydá podľa článku 11 žiadnemu zo štátov uvedených v odseku 1.

3. Tento dohovor nevylučuje akúkoľvek trestnú súdnu právomoc uplatňovanú v súlade s vnútroštátnym právom.

4. Okrem účastníckych štátov uvedených v odsekoch 1 a 2 môže každý účastnícky štát v súlade s vnútroštátnym právom uplatniť svoju súdnu právomoc nad trestnými činmi uvedenými v článku 7, keď sa ho medzinárodná jadrová preprava týka ako vyvážajúceho alebo dovážajúceho štátu.

Článok 9

Keď sa účastnícky štát, na ktorého území sa predpokladaný páchateľ nachádza, presvedčí o tom, že si to vyžadujú okolnosti, prijme príslušné opatrenia vrátane zadržania, v súlade so svojím vnútroštátnym právom, aby zabezpečil jeho prítomnosť na účely obžalovania alebo vydania. Opatrenia prijaté podľa tohto článku sa bezodkladne oznámia štátom, od ktorých sa požaduje stanovenie súdnej príslušnosti podľa článku 8, a prípadne aj všetkým ostatným zainteresovaným štátom.

Článok 10

Ak účastnícky štát, na ktorého území sa nachádza predpokladaný páchateľ, túto osobu nevydá, predloží bez akejkoľvek výnimky a bez zbytočného odkladu tento prípad svojim príslušným orgánom, aby začali trestné konanie v súlade s právnymi predpismi tohto štátu.

Článok 11

1. Trestné činy podľa článku 7 sa považujú za trestné činy, ktoré sú dôvodom na vydanie osoby v akejkoľvek dohode o vydávaní existujúcej medzi účastníckymi štátmi. Účastnícke štáty sa zaväzujú, že zahrnú tieto trestné činy do každej budúcej dohody o vydávaní, ktorú medzi sebou uzatvoria.

2. Ak účastnícky štát, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od iného účastníckeho štátu, s ktorým nemá zmluvu o vydávaní, môže ako alternatívu považovať tento dohovor za právny základ na vydanie vzhľadom na takéto trestné činy. Vydanie podlieha iným podmienkam stanoveným právnymi predpismi požiadaného štátu.

3. Účastnícke štáty, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú medzi sebou tieto trestné činy ako trestné činy, ktoré sú dôvodom na vydanie osoby, za predpokladu, že vyhovujú podmienkam stanoveným právnymi predpismi požiadaného štátu.

4. Každý trestný čin sa na účel vydania rieši medzi účastníckymi štátmi tak, ako keby bol spáchaný nielen v mieste, kde sa stal, ale aj na území účastníckych štátov, od ktorých sa požaduje, aby uplatnili svoju súdnu právomoc v súlade s článkom 8 ods. 1.

Článok 11A

Na účely vydania osoby alebo poskytnutia vzájomnej právnej pomoci sa žiadny trestný čin uvedený v článku 7 nepovažuje za politický prečin alebo za trestný čin súvisiaci s politickým prečinom ani za prečin spáchaný z politických dôvodov. Žiadosť o vydanie osoby alebo o právnu pomoc sa preto nemôže zamietnuť iba z toho dôvodu, že sa týka politického prečinu, trestného činu súvisiaceho s politickým prečinom alebo prečinu spáchaného z politických dôvodov.

Článok 11B

Nič v tomto dohovore sa neinterpretuje ako povinnosť vydať osobu alebo poskytnúť právnu pomoc, ak má účastnícky štát, ktorému je žiadosť adresovaná, opodstatnené dôvody domnievať sa, že žiadosť o vydanie osoby za trestné činy uvedené v článku 7 alebo žiadosť o právnu pomoc v súvislosti s takýmito trestnými činmi bola podaná za účelom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej rasovej alebo náboženskej príslušnosti, národnosti, etnického pôvodu alebo politického názoru alebo že vyhovenie žiadosti by poškodilo postavenie tejto osoby z ktoréhokoľvek z uvedených dôvodov.

Článok 12

Každá osoba, proti ktorej sa vedie trestné konanie v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom uvedeným v článku 7, má zaručené spravodlivé zaobchádzanie na všetkých stupňoch konania.

Článok 13

1. Účastnícke štáty si vzájomne poskytujú čo najvyššiu mieru pomoci v súvislosti s trestným konaním vedeným v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článku 7, vrátane poskytnutia dôkazov pre toto konanie. Vo všetkých prípadoch platia právne predpisy požiadaného štátu.

2. Ustanovenia odseku 1 nemajú vplyv na záväzky vyplývajúce z akejkoľvek inej zmluvy, dvojstrannej alebo mnohostrannej, ktorou sa riadi alebo bude riadiť, celkom alebo čiastočne, vzájomná pomoc v trestných záležitostiach.

Článok 13A

Nič v tomto dohovore nemá vplyv na prepravu jadrovej technológie na mierové účely, ktorá sa uskutočňuje na posilnenie fyzickej ochrany jadrových materiálov a jadrových zariadení.

Článok 14

1. Každý účastnícky štát informuje depozitára o svojich zákonoch a právnych predpisoch, ktoré napĺňajú vykonávanie tohto dohovoru. Depozitár pravidelne oznamuje tieto informácie všetkým účastníckym štátom.

2. Účastnícky štát, v ktorom je predpokladaný páchateľ trestne stíhaný, oznámi konečný výsledok konania najprv priamo zainteresovaným štátom, ak je to prakticky možné. Účastnícky štát oznámi konečný výsledok aj depozitárovi, ktorý informuje všetky štáty.

3. Ak sa trestný čin vzťahuje na jadrový materiál v rámci vnútroštátneho používania, skladovania alebo prepravy a ak predpokladaný páchateľ aj jadrový materiál zostanú na území toho účastníckeho štátu, v ktorom bol trestný čin spáchaný, alebo ak sa trestný čin týka jadrového zariadenia a predpokladaný páchateľ zostane na území toho účastníckeho štátu, v ktorom bol trestný čin spáchaný, nič v tomto dohovore sa neinterpretuje tak, že príslušný účastnícky štát je povinný poskytovať informácie o trestnom konaní v súvislosti s týmto trestným činom.

Článok 15

Prílohy sú neoddeliteľnou súčasť tohto dohovoru.

Článok 16

1. Depozitár zvolá konferenciu účastníckych štátov päť rokov po nadobudnutí platnosti dodatku prijatého 8. júla 2005 za účelom preskúmania vykonávania tohto dohovoru a jeho primeranosti, čo sa týka jeho preambuly, hlavnej časti a príloh vzhľadom na aktuálnu situáciu.

2. Po tomto termíne má väčšina účastníckych štátov možnosť v minimálne päťročných intervaloch požiadať depozitára o zvolanie ďalších konferencií za tým istým účelom.

Článok 17

1. V prípade sporu medzi účastníckymi štátmi týkajúceho sa výkladu alebo použitia tohto dohovoru tieto účastnícke štáty uskutočnia konzultácie s cieľom vyriešiť spor rokovaním alebo inými mierovými prostriedkami na riešenie sporov, ktoré sú prijateľné pre všetky strany sporu.

2. Každý spor tohto charakteru, ktorý nemôže byť vyriešený spôsobom stanoveným v odseku 1, sa predloží na žiadosť ktorejkoľvek strany tohto sporu rozhodcovskému súdu alebo sa odkáže na vyriešenie Medzinárodnému súdnemu dvoru. Keď je nejaký spor predložený rozhodcovskému súdu, a ak do šiestich mesiacov od termínu vyžiadania strany v spore nie sú schopné dohodnúť sa na organizácii rozhodcovského súdu, môže ktorákoľvek strana požiadať prezidenta Medzinárodného súdneho dvora alebo generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, aby menoval jedného alebo viacerých rozhodcov. V prípade protichodných žiadostí strán sporu má prednosť žiadosť podaná generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

3. Každý účastnícky štát môže v čase podpisu, ratifikácie, prijatia alebo schválenia tohto dohovoru alebo pristúpenia k nemu vyhlásiť, že sa necíti viazaný či už niektorým, alebo žiadnym postupom riešenia sporov uvedeným v odseku 2. Ostatné účastnícke štáty nie sú viazané postupom riešenia sporov uvedeným v odseku 2 vo vzťahu k účastníckemu štátu, pre ktorý takéto vyhlásenie o výhrade platí.

4. Zmluvný štát, ktorý urobil vyhlásenie o výhrade podľa odseku 3, môže toto vyhlásenie kedykoľvek odvolať formou oznámenia depozitárovi.

Článok 18

1. Tento dohovor je otvorený na podpísanie všetkým štátom v sídle Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu vo Viedni a v sídle OSN v New Yorku od 3. marca 1980, až kým nenadobudne platnosť.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu signatárskymi štátmi.

3. Po nadobudnutí platnosti je tento dohovor otvorený na pristúpenie všetkým štátom.

4. a) Tento dohovor je otvorený na podpísanie alebo pristúpenie pre medzinárodné organizácie a regionálne organizácie integračnej alebo inej povahy za predpokladu, že takáto organizácia je vytvorená suverénnymi štátmi a má kompetencie v oblasti vyjednávania, uzatvárania a uplatňovania medzinárodných dohôd v záležitostiach podliehajúcich tomuto dohovoru.

b) V záležitostiach patriacich do ich kompetencie takéto organizácie samy za seba uplatňujú práva a plnia záväzky, ktoré tento dohovor prideľuje účastníckym štátom.

c) Keď sa takáto organizácia stane stranou tohto dohovoru, predloží depozitárovi vyhlásenie, v ktorom uvedie, ktoré štáty sú jej členmi a ktoré články tohto dohovoru pre ňu neplatia.

d) Takáto organizácia nemá žiadny dodatočný hlas okrem hlasov členských štátov.

5. Listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení sa ukladajú u depozitára.

Článok 19

1. Tento dohovor nadobúda platnosť tridsiatym dňom po dni uloženia dvadsiatej prvej úradnej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení u depozitára.

2. Pre každý štát, ktorý dohovor ratifikuje, prijme, schváli alebo k nemu pristúpi po termíne uloženia dvadsiatej prvej úradnej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení, nadobudne dohovor platnosť tridsiaty deň po uložení úradnej listiny tohto štátu o ratifikácii, prijatí alebo schválení.

Článok 20

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16, účastnícky štát môže navrhnúť zmeny a doplnenia tohto dohovoru. Navrhované zmeny a doplnenia sa predkladajú depozitárovi, ktorý ich okamžite rozošle všetkým účastníckym štátom. Ak väčšina účastníckych štátov požiada depozitára o zvolanie konferencie za účelom posúdenia navrhovaných zmien a doplnení, depozitár vyzve všetky účastnícke štáty, aby sa zúčastnili na takejto konferencii, ktorá sa nekoná skôr ako tridsať dní po odoslaní pozvánok. Všetky zmeny a doplnenia prijaté na konferencii dvojtretinovou väčšinou všetkých účastníckych štátov depozitár okamžite rozošle všetkým účastníckym štátom.

2. Zmena a doplnenie nadobudne účinnosť pre každý účastnícky štát, ktorý uložil úradnú listinu o ratifikácii, prijatí alebo schválení tejto zmeny alebo doplnenia, tridsiaty deň po termíne, keď dve tretiny účastníckych strán uložili svoje úradné listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení u depozitára. Zmeny a doplnenia potom nadobudnú účinnosť pre každý ďalší účastnícky štát v deň, keď tento účastnícky štát uložil svoju úradnú listinu o ratifikácii, prijatí alebo schválení tejto zmeny alebo doplnenia.

Článok 21

1. Každý účastnícky štát môže vypovedať tento dohovor písomným oznámením depozitárovi.

2. Vypovedanie nadobudne účinnosť stoosemdesiat dní po termíne, keď depozitár prijal oznámenie.

Článok 22

Depozitár bezodkladne oznámi všetkým štátom:

a) každé podpísanie tohto dohovoru;

b) každé uloženie úradnej listiny o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení;

c) akúkoľvek výhradu alebo odvolanie podľa článku 17;

d) akékoľvek oznámenie od organizácie podľa článku 18 ods. 4 písm. c);

e) nadobudnutie účinnosti tohto dohovoru;

f) nadobudnutie účinnosti akejkoľvek zmeny alebo doplnku tohto dohovoru a

g) akékoľvek vypovedanie podľa článku 21.

Článok 23

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske texty sú autentické, je uložený u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, ktorý rozošle jeho overené kópie všetkým štátom.

PRÍLOHA I

Úrovne fyzickej ochrany, ktoré treba uplatňovať v medzinárodnej preprave jadrových materiálov podľa ich kategorizácie v prílohe II

1. Úrovne fyzickej ochrany pre jadrové materiály pri náhodnom uskladnení počas medzinárodnej jadrovej prepravy sú tieto:

   a) pre materiály kategórie III – uskladnenie v priestoroch s kontrolovaným prístupom;

   b) pre materiály kategórie II – uskladnenie v priestoroch s trvalým dozorom strážnej služby alebo elektronických prístrojov, ohraničených fyzickou bariérou s obmedzeným počtom miest vstupu s príslušnou kontrolou, alebo v akýchkoľvek priestoroch s rovnocennou úrovňou fyzickej ochrany;

   c) pre materiály kategórie I – uskladnenie v chránených priestoroch definovaných pre kategóriu II, do ktorých je navyše prístup obmedzený iba na osoby, ktorých dôveryhodnosť bola určená a ktoré sú pod dozorom strážnej služby udržiavajúcej úzke spojenie s príslušnými zásahovými silami. Cieľom osobitných opatrení prijatých v tejto súvislosti by malo byť odhalenie a zabránenie akémukoľvek útoku, nedovolenému prístupu alebo nedovolenému premiestňovaniu materiálov.

2. Úrovne fyzickej ochrany pre jadrové materiály počas medzinárodnej jadrovej prepravy sú tieto:

   a) Pre materiály kategórie II a III preprava prebieha za osobitných ochranných opatrení vrátane predbežných opatrení medzi odosielateľom, prepravcom a príjemcom a predbežnej dohody medzi fyzickými alebo právnickými osobami podliehajúcimi súdnej právomoci a kontrole vyvážajúceho a dovážajúceho štátu, pričom sa stanoví čas, miesto a postupy pre prenos zodpovednosti za prepravu.

   b) Pre materiály kategórie I preprava prebieha podľa vyššie uvedených osobitných ochranných opatrení pre prepravu materiálov kategórie II a III a okrem toho za trvalého dozoru eskorty a za podmienok, ktoré zabezpečujú úzke spojenie s príslušnými zásahovými silami.

   c) Pre prírodný urán v inej forme ako ruda alebo hlušina z rudy ochrana prepravy pre množstvá, ktoré prevyšujú 500 kg uránu, zahŕňa predbežné oznámenie zásielky, v ktorom je určený spôsob prepravy, očakávaný čas príchodu a potvrdenie prijatia zásielky.

PRÍLOHA II

Tabuľka: Kategorizácia jadrových materiálov

Materiál	Forma	Kategória		
		I	II	III [c]
1. Plutónium [a]	Neožiarené [b]	2 kg alebo viac	Menej ako 2 kg, ale viac ako 500 g	500 g alebo menej, ale viac ako 15 g
2. Urán-235	Neožiarený [b]			
	— urán obohatený na 20 % ^{235}U alebo viac	5 kg alebo viac	Menej ako 5 kg, ale viac ako 1 kg	1 kg alebo menej, ale viac ako 15 g
	— urán obohatený na 10 % ^{235}U, ale menej než 20 %		10 kg alebo viac	Menej ako 10 kg, ale viac ako 1 kg
	— urán obohatený nad prírodný, ale menej než 10 % ^{235}U			10 kg alebo viac
3. Urán-233	Neožiarený [b]	2 kg alebo viac	Menej ako 2 kg, ale viac ako 500 g	500 g alebo menej, ale viac ako 15 g
4. Ožiarené palivo			Vyhorený alebo prírodný urán, tórium alebo nízko obohatené palivo (obsah štiepneho izotopu menej než 10 %) [d] [e]	

[a] Akékoľvek plutónium s výnimkou plutónia s koncentráciou izotopu plutónia 238 prevyšujúcou 80 %.
[b] Materiál, ktorý nebol ožiarený v reaktore, alebo materiál, ktorý bol ožiarený v reaktore, ale ktorého úroveň radiácie je nižšia ako 1 gray/hod. (100 rad/hod.) na jeden nekrytý meter.
[c] Množstvá, ktoré nespadajú do kategórie III, a prírodný urán by mali byť chránené v súlade s postupmi obozretného nakladania.
[d] Hoci je táto úroveň ochrany odporúčaná, pre štáty zostáva otvorená možnosť po vyhodnotení osobitných okolností priradiť inú kategóriu fyzickej ochrany.
[e] Iné palivo, ktoré bolo pred ožiarením zaradené z dôvodu pôvodného obsahu štiepneho materiálu do kategórie I a II, môže byť zaradené o jednu kategóriu nižšie, pokiaľ je úroveň radiácie z paliva vyššia ako 1 gray/hod. (100 rad/hod.) na jeden nekrytý meter.

PRÍLOHA 2

Vyhlásenie Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu podľa článku 18 ods. 4 a článku 17 ods. 3 dohovoru

V súčasnosti sú členmi Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu tieto štáty: Belgické kráľovstvo, Bulharská republika, Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Estónska republika, Írsko, Helénska republika, Španielske kráľovstvo, Francúzska republika, Talianska republika, Cyperská republika, Lotyšská republika, Litovská republika, Luxemburské veľkovojvodstvo, Maďarská republika, Maltská republika, Holandské kráľovstvo, Rakúska republika, Poľská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Slovinská republika, Slovenská republika, Fínska republika, Švédske kráľovstvo, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska.

Spoločenstvo vyhlasuje, že sa naň nevzťahujú články 8 až 13 a článok 14 ods. 2 a 3 Dohovoru o fyzickej ochrane jadrových materiálov a jadrových zariadení.

Navyše podľa článku 17 ods. 3 dohovoru Spoločenstvo tiež vyhlasuje, že keďže stranami konania pred Medzinárodným súdnym dvorom môžu byť iba štáty, Spoločenstvo je viazané iba arbitrážnym postupom uvedeným v článku 17 ods. 2.

PRÍLOHA 3

SPLNOMOCNENIE

Ja, podpísaný, ..., člen Komisie Európskych spoločenstiev zodpovedný za vonkajšie vzťahy a európsku susedskú politiku, týmto potvrdzujem poverenie:

pána/pani .....

vedúceho/vedúcej delegácie Európskej komisie

pri medzinárodných organizáciách vo Viedni

uložením listiny o pristúpení k Dohovoru o včasnom oznamovaní jadrovej havárie a k Dohovoru v prípade jadrovej alebo radiačnej havárie u generálneho riaditeľa Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu v mene Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

V Bruseli